

פיעור צספה"ק נועם אלימלך

הרבי בספרו הקדוש מלמד אותנו הליכות חיים על פי התורה, ואפילו שיש אנשים חזקים בתעמולה ומושכים את לב האנשים להנהגות שלא על פי דרך השם וטוענים שדווקא הם ורק הם יראי השם ורק הם יודעים ומתנהגים בחסידות, לכן הקפיד הרבי לחזור ולשנן דרכי עבודת השם, ובכל פרשה ופרשה מעלה דרגה ומסביר ומוסיף עוד חיזוק והנהגה נכונה בחיי היום יום שלב אחרי שלב בדרכי התורה והחסידות.

בארמנותיך רוצה לומר על ידי שיהיה שלוח בארמנותיך דהיינו בגופך בכל האברים לעסוק במצוותיך יתברך עי"ז תהיה דבוק בו יתברך ליחד שמו יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים אמן והבן* ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף, כל אחד יודע את היסורים והצער שיעקב אבינו אומר בעצמו שימיו מעט ורעים ולא בכדי. הרבי נותן לזה פירוש אחר לגמרי ומסביר שכך היתה עבודתו בקודש של יעקב אבינו וכך ההוראה לכל בני יעקב לנהוג, הרבי אפילו לא הביא את דברי רש"י והמדרש אלא מיד החל בפסוק שלוח בארמנותיך. הטוב לב של הרבי ואהבת ישראל שלו מלמדת אותנו איך ללמוד את הזולת איך לעבוד את הקב"ה איך בחיי היום יום אפילו שיש הכבוד היצר וכו' בכל דבר ודיבור להכניס עניני עבודת השם ובזה מגיע לאדם שלוח וכל טוב עד כדי שלימות ברוחניות ובגשמיות.

פרשת וארא מתחילה וידבר אלוקים למשה. אלוקים מדת הדין והרי מדובר בגלות קשה בעבודת פרוך וקושי שעבוד, הרבי מיד נטפל לבאר שחס ושלום לא מדובר בדינים על כלל ישראל וכהרגלו מלמד אותנו מעלה נוספת ומחזק אותנו בעבודה וכך פותח הרבי את דברי תורתו בפרשה זו "צדיקים תחילתן יסורין וסופן שלוח". אלקים, ביאורו פחד ויראת השם שמירה מייצר הרע ושבירת התאוות, זה הפירוש דינים וזה הפירוש ייסורים. שם של רחמים פירושו שלוח אהבת השם ואהבת ישראל, ודברי תורתו ממש הוי המשך למה שלמדנו בפרשת וישב. ונראה את זה בלשונו הקדוש בבחינת אותיות מחכימות *

הרבי כל כך אוהב ישראל שלא יכול לסבול אפילו דבר מוסר שירמזו למישהוא מבני ישראל שיש לו יסורים או חס וחלילה שורה עליו דינים אפילו שהתורה ניתנה כבר לפני הרבה שנים ואנחנו רק לומדים מזה איך להתנהג, מכל מקום גם זה הרבי צר לו ודואג. ומבאר את הענין באופן של עבודה בטוב טעם ודעת, כמו שדרש ברבים וכתב בספרו בפרשה הקודמת בד"ת הראשון, בלשונו הקדוש. יהודי אשר בשם ישראל יכונה, זה הנתחזק ונתיישן בצדקו ימים רבים אזי אף שעושה דברים גדולים וצדקות רבות אעפ"כ הוא ניצול מגדלות, כי אדרבא הוא מוצא בעצמו חסרונות וכו', ומה גם שמצער עצמו על צרכי ישראל וגלותם המר במיסים וארנוניות, וכל התלהבותו ודבקותו בעבודה אינו שוה לו כלל מרוב דאגתו עליהם.

בפרשת וישב אומר רש"י הקד'. וישב, ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף, אומר הקב"ה לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב אלא שמבקשים לישב בשלוח בעולם הזה. הרבי על אף שהיה צאצא של רש"י הקד' כשמתחיל ללמוד ולבאר את הפסוק ואומר נראה לבאר בצירוף הפסוק יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך, וכו' ומאריך ומסביר איך כבוד השם מתגלה בעולם ולא חולק על רש"י אלא מבאר שכך היה עבודתו של יעקב אבינו שתמיד היה לו ישיבה ועכבה במדרגה של יראה ופחד, יראת ה' אביו שבשמים והיה מכניע גופו ועסק בתורה ובמצוות ה', שזה כביכול יסורים, ועי"ז היה באפשר לו שיתקיים בדבקותו והסתכלותו ברוממות קל ית' במחשבה. וכו', ושלוח

ובזה פותח הרבי לכל אחד את מחשבותיו שידע נאמנה שכל יהודי באשר הוא יהודי יש בכוחו להיות כמשה וכאבות הקדושים ואין הפרש וחילוק ביניהם כלל והכל אחד. ואפילו שנראה לו שיש לו תאוות ורצונות אחרים, ואפילו אם יש לבן אדם טבע שונה או דרכי הנהגות שונות ונדמה לו שבגלל זה לא יכול להכנס בסוד השם, בדיוק על זה כותב הרבי בצעטיל קטן שאדם ידבר ויפתח את לבו לפני המורה לו בעניני עבודת השם והוא יכוון אותו פעולה אחרי פעולה שלב אחרי שלב מדרגה אחרי מדרגה וכך נזכה כל אחד ואחד לשלוח אהבת השם ואהבת ישראל.

וודאי שכל אחד צריך ללמוד את הספר הקדוש של הרבי **נועם אלימלך** בינו לבין עצמו או בחרותא, אבל להבין ולהשכיל בלבו ומחשבתו איך להתנהג כי בשיעור אי אפשר ללמוד הכל ולהתבונן, שיעור נאמר כדי לפתוח את הענין את ההבנה שיעור הוא בבחינת טעמו וראו כי טוב השם.

ונסיים בדברי הרבי, בדברי תורתו בסיום פרשת וארא. החילוק בין עם ישראל לעובדי עבודה זרה, שזה ודאי כל איש באשר הוא יהודי נוהג כך, וכאן רואים אהבת ישראל ללא גבול אך שהרבי מליץ יושר על כלל ישראל באהבתו אותם אהבת נפש, ומזה כל אחד יכול להעלות הלאה בעבודת השם.

ויאמר משה לפרעה התפאר עלי כו' למען תדע כי אין כה' אלקינו נרא' לפרש

דהנה האומות עובדי ע"ז בראותם איזה סיבה הבא עליהם לטובה או לרעה הם תולים בע"ז שלהם אבל אין להם חשקות יותר לפארה ולשבחה מחמת הסיבה הזאת ולא כן ישראל עם הקדוש העובדים את האל חי וקים מכירים נפלאותיו ומשבחי' ומפארים אותו ע"י פעולותיו וזה שאמר משה רב"ע לפרעה התפאר כו' למען תדע כו' כלומר בזאת תדע כי אין כה' אלקינו שכאשר תחלה בו יתברך הפעולה ישא לבבך לפארו בהסיבה הזאת וק"ל:

יתן ה' וכולנו נזכה לחודש טוב ומבורך על ידי שנקיים הפסוק טוב עין הוא יבורך וכמו שהבטיח הקב"ה בך ישראל יבורך *

וידבר אלהים אל משה כו' נרא' לפרש דאיתא בגמ' רשעים תחילתן שלו' וסופן יסורין וצדיקים תחילתן יסורין וסופן שלו' יש לומר הפי' דהצדיק צריך לעבוד את הבורא ב"ה מתחיל' בירא' ולשמור עצמו מיצה"ר ולשבר כל תאויות הגשמיות וזהו תחילתן יסורין: ואחר שזכ' לשבר כל התאוות ואויבו הוא היצה"ר השלים עמו אז סופן שלו' וזהו וידבר אלהים שדיבור הוא לשון קשות ואלקים הוא מדרגת ירא' ופירושו וידבר לשון קשות אלקים ר"ל אז כשהי' במדרגת ירא'. ויאמר אליו אני ה' פי' כשבא במדרגת אהב' דהיינו ד' אז הי' אמיר' בלשון רכה ויש לומר זהו כוונת רש"י ז"ל וידבר אלקים דבר אתו משפט על שהקש' לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה וכדאיתא במדרש שהטיח דברים כלפי מעלה ובאמת ח"ו שמשה רבינו ע"ה יטיח דברים נגד השי"ת רק זה הי' מחמת גודל אהבת ישראל וזה מורה על גודל אהבת הבורא ית"ש והפי' כך וידבר אלקים כו' כלומר אע"פ שהי' ראוי לדבר אתו משפט על שהקש' לדבר כו' אך מחמת שהי' מגודל אהבת ישראל שהיא אהבת הבורא ית"ש לכן ויאמר אליו אני ד' שהיא אמיר' רכה באהב' וזהו שהתפלל דוד המלך ע"ה הקם לעבדך אמרתיך כו' פי' שהשי"ת יסייע לו לבא למדרגת אהב' המרומז בלשון אמיר': אשר ליראתך ר"ל אהב' כזו שמתוך אהב' אבא לירא' שהיא הירא' הרוממות וק"ל:

ויש מן התלמידים שטוענים "לאו כל מוחא סביל דא" לא כל אחד יכול ויש אומרים שהרבי דיבר רק לצדיקים ולא לשאר האנשים מלבד מה שכבר הוכחנו בעבר שזה לא נכון. ממשיך הרבי ומבאר בדיבור המתחיל הבא.

וארא כו' כתב רש"י ז"ל וארא אל האבות ולכאור' מה בעי רש"י בזה הלא הפסוק מפורש אברהם יצחק וידענו שהם נקראים אבות ונרא' כוונת רש"י בזה כי אברהם הי' מדת חסד ויצחק בחי' גבור' ויעקב תפארת והיו משתנים זה מזה בבחינ' וא"כ איך שייך שלכולם יתרא' אליהם באל שדי הלא הדרך הוא שכפי מדרגתו באה עליו הקדוש' מלמעל' אך שהשורש הוא בדבר הזה כך שמצד הבורא ב"ה אין שום השתנות אלא שהאדם בעבודתו לפי מדרגתו כך ממשיך עליו נמצא אברהם המשיך על עצמו המד' של חסד וכן יצחק מדתו וכן יעקב אבל מצד הבורא ב"ה הכל אחד הפשוט ולזה פרש"י ז"ל וארא אל האבות לומר שאצל הבורא ב"ה אין הפרש וחילוק

0747-962-372

קו שיעורי תורה ליזענסק

חורף-פסח תשפ"א

בעזרת השם יתברך

- 1 מהנעשה והנשמע.....שלוחה
- 2 דבר יום ביומו.....שלוחה
- 3 שיעור תהילים.....שלוחה
- 4 הליכות חיים דף היומי.....שלוחה
- 5 דרשת פרשת השבוע.....שלוחה
- 6 שיעור בספה"ק נועם אלימלך....שלוחה
- 7 שיעור בחובת הלבבות.....שלוחה
- 8 שיעור בספה"ק תפארת שלמה....שלוחה
- 9 דרשת פרשת השבוע באידיש.....שלוחה

בעזרת הית"ש כל יום יהיה שיעור בשלוחה 2 דבר יום ביומו
 הליכות חיים בדף היומי . בימי שני וחמישי
 חובת הלבבות ביום ראשון ♣ שיעור תהילים ביום שני
 דרשות פרשת שבוע ביום שלישי
 השיעורים בספרי רבותינו הק' נייע ביום רביעי

הכניסו מספר זה 0747-962-372 לאנשי קשר. חייגו האזינו ותהנו

נצר הקודש ליזענסק ע"ש האחים הקדושים הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא זצוק"ל זי"ע ועכ"א • רח' נועם אלימלך ליזענסק קרית גת

קו שיעורי תורה ליזענסק 0747-962-372

דרשת פרשת השבוע

היום ראש חודש שבט יום שמוזכר בתורה הקד' יום שבו אמר תוכחה לבנים אשר אבותיהם יצאו ממצרים יום שהתחיל משה רבינו לחזור על כל מה שלימד את כלל ישראל יום שתחיל לפרש לכלל ישראל את התורה בשבעים לשון. הגמרא אומרת שאין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם אל תעזובו, ויש לרמוז כן בשם חודש שבט. שבט ר"ת שנכפל בו טוב כפל טוב, נגד שתים תורה שבכתב ותורה שבעל פה. מזל של חודש הוא דלי, לרמוז לנו בא א. התמדה בתורה הקד' צריכה להיות כמו דלי למלאות להרות את הצימאון ועוד פעם ועוד ככה בלי סוף. ב. שיזכור האדם שהוא רק כמו דלי חפץ דומם ושלא יבא לגדלות כלל, ועל ידי שיאחז האדם בשני מידות אלו זוכה לתורה.

וחומר מצווה על קדושת שמו יתברך על אחת כמה וכמה, למה לא למדו מאברהם שהיה בכבשן האש מיצחק שפשט צאורו על קדושת השם, ועוד ממי לומדים מצפרדעים בריה שפלה שנוצרת מבוץ לא נקי ותכלית ויבאש היאור. שאין לה בכלל ערך לחיים ממנה לומדים.

אלא הכי פירושו. הם נביאי אמת נביאי השם לא לקחו לעצמם גדלות כלל וחפשו ברפוא לישראל עצה והבנה איך לנהוג. והם שהיו שפילים בעיני עצמם ביותר כמו שאנחנו מעידים בפינו כל יום ומותר האדם מן הבהמה אין, וכן הוא האמת. וזה היה בעצם הדבר הראשון שעשו, להיות שפלים בדעתם, וכפירוש הרבי בספרו הנועם אלימלך ששפלות עצמו הפירוש הוא שדם יידע שהוא מחסר ומקצר בעבודת ה' והוא מלא עוונות וחטאים ולא ימשך אחרי זה אלא יפשפש במעשיו כי מותר האדם מן הבהמה זה רק הנשמה הטהורה ולמה, לפי שעתידה ליתן דין וחשבון, ועשו דין זה קל וחומר, מה צפרדעים שהם כמונו ממש וכל ההבדל בינינו זה הנשמה שצריכה ודורשת לחיות על פי דין וחשבון, אם עשו חשבון למעשיהם בשביל כבוד בוראם אנחנו על אחת כמה וכמה צריכים לחיות ולעשות דין וחשבון לפני-לכבוד כסא כבוד היינו קידוש

פרשתינו פרשת וארא מתחילה גאולת מצרים כמו שאמרו חז"ל שבכל מכה שקבלו המצרים הורידו מישראל את עול השעבוד, ועוד ארז"ל שכל מכה ומכה שקבלו המצרים היה נגוף למצרים ורפא לישראל. ומובא בספר דברי בינה שעיקר הרפא היה ברוחניות ומביא שם לפי דרכו דבר דבור על אופנו. הענין צריך ביאור שהרי עדיין לא קבלו את התורה, ומובא בחז"ל שכלל ישראל השתדלו לשמור כל מה שהם ידעו, ונראה שהרפוא לישראל פירושו אופנים ודרכי העבודה כלומר התבוננות בנגוף על ידי זה קבלו כלים, הבנה והכנה איך לעבוד את השם, אי אפשר להביא את הכל ונביא מאמר אחד מחז"ל על מכת הצפרדעים.

חנניה מישאל ועזריה שהלכו לכבשו האש שואלים חז"ל מהיכן הם למדו לעשות כן אומרת הגמרא שהם למדו קל וחומר מהצפרדעים, ואמרו מה הצפרדעים שאינם מצווים על קידוש השם נכנסו לתנורים על כבוד השם יתברך אנחנו שמצווים אנו על קדושת שמו יתברך על אחת כמה וכמה וקפצו לכבשן האש. ופירושו זה ודאי שמכת הצפרדעים היה בציווי ה' ובתורה כתוב שיכנסו בתנור ואפילו שלא היה להם ציווי ובתנור, קדשו שם שמים כדי שלא יהיה דבר שה' צוה אפילו בעלמא ולא קוים. קל

שיעורים כאן, שאלתי אותו מה זה דעת תורה אם יש לך טענה נגדי הדעת תורה שאתה אומר לא שמע את הצד שלי, ואין דבר כזה דעת תורה שלא שומע את שני הצדדים. ואז אמר בתקיפות דעת תורה אומר שאסור לך להגיד כאן שיעור, לא היה לי נפקא מינה כי לא שילמו על השיעור ולריב ודאי לא רציתי ועזבתי. לאחר זמן שאלתי אותו מה אמרת לדעת תורה איזה טענה, אמר לי דעת תורה זה אני ראיתי שאתה מקבל מעמד והייתי צריך לעצור את זה בזמן. שאלתי אותו היית אומר לי הייתי מכריז שאתה בעל הבית כאן. אמר לי אני מתרים אני ראש הכולל אני הדעת תורה נקודה הכל לשם שמים. עצוב מאוד היה לפחות יודע ללמוד היה לומד מוסר היה לפחות לומד בכולל מסודר או אז היה מבין שעל כל פרט ופרט צריך לדון. היה לפחות לומד מברד כי אפילות הנה, היה לומד שדברים שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר. היה לפחות מבין שלעשות כסף לכולל אינו דעת תורה כלל.

נלמד מזה אפילו אנחנו יודעים את כל התורה כולה וחוקים פסקי הלכות והכל ברור ויש קו פסיקה שוב ללמוד ולעיין.

בעש"ק ב' בשבט יומא דהלולא רבה של רבינו הקוה"ט הרבי רבי זושא זצוק"ל זיע"א. אמר עליו מחותנו הרבי רבי משה מסאוורן מחותני מסכן היה לא יוצלח לא הצליח במה שעשה, שאל אותו נכדו שהיה גם נכד של הרבי רבי זושא, מה רצה או עשה ולא הצליח, אמר לו זקינד הקדוש שהיה תלמיד חכם עצום ומנהיג, כל חייו זלזל בעצמו והשפיל עצמו והיה בטוח שיישכח שמו מקרב הארץ, דיבר בשפה פשוטה ותמיד שאל שאלות כאילו הוא ממש ריק מתורה, ורב הציבור גם התיחס אליו ככזה, אבל לא הצליח ונודע שמו הקדוש בכל העולם. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

השם. וזה הפירוש יהודי יקר מכות מצרים ועד היום הזה כל מה שאתה נפגש איתו ורואה בין טוב בין רע תלמד מזה דרך תקח מזה הבנה וכלי לעבוד את השם.

ומסיימת הפרשה במכת ברד "החיטה והכוסמת לא נכו כי אפילות הנה" מסביר רש"י, פלאי פלאות נעשו להם. ועוד פירוש אפילות לשון חלש שעדיין היו רכים ולא חזקים וזה מה שהיציל אותם כי דבר קשה נהרס בברד משא"כ גבעול רך נע וזע מתנדנד ונשאר לגדול. וקשה הרי דבר ה' היה שכל מה שבחוץ ייכחד ומה זה משנה אם זה רך, ולמה נעשו להם פלאות, הקב"ה כל יכול וח"ו שיעשה נגד רצונו. אלא כיון שהמכות תכליתם רפוא לישראל שהם כלים בעבודת ה', חייבים להסביר שכך היתה אמורה המכה להיות לכתחילה כדי ללמד לישראל להיות רכים ואפלוליים דהיינו שפלים ואז יהיה להם על ידי הקב"ה פלאות. הרפוא שהיה במכה עצמה לימד להם מוסר שרכות ושפלות עד כדי אפילה, (להבדיל כמו שאומרים אנשי בלעל לא רואים אותך מסנטימטר) ואז חפשו איזה ברי' נוצרת והיא שפילה בתכלית הם הצפרדעים, ולא למדו מהכינים שהם שפלים ביותר כי דרך הכינים לפגוע באדם ובענינים לא היה להם הוראה מה לעשות.

עוד דבר בסיסי ביהדות אנחנו לומדים מחנניה מישאל ועזריה. שברוך השם זכינו שיש הלכות פסוקות מכל מקום צריך כל פעם לעיין שוב ושוב, תחשבו מי מאיתנו היה מעלה על דעתו ללמוד ק"ו מצפרדעים ממכת ברד, זה חז"ל מלמדים אותנו כן, אפילו שאתה בקי בהלכה תמיד להתבונן עוד פעם, ויש ספיקות נכון ותכריע תמיד לכבוד השם ולא לנוחיותך, בדידי הוי מעשה, הייתי ממונה למסור שיעור בכולל לא בשכר, יום אחד אומר לי האוסף הכסף לכולל, דעת תורה אסור לך יותר להגיד

